Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 700 van 29 september 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. LOOS**
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 februari 2026 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het overdrachtsbesluit (bijlage 26quater), genomen door de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie op 29 januari 2026.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 (oud) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2026 met toepassing van (oud) artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen, ingediend door de verwerende partij op 26 mei 2026.

Gelet op het verzoek tot horen, ingediend door de verzoekende partij op 5 juni 2026.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VERMEERBERGEN, die loco advocaat B. LOOS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij diende op 8 september 2025 een verzoek om internationale bescherming (hierna: VIB) in bij de Belgische overheden.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek wees uit dat de verzoekende partij op 21 juli 2025 reeds een VIB had ingediend bij de Bulgaarse overheden.
1.3. De Belgische overheden richtten een verzoek tot terugname aan de Bulgaarse autoriteiten op grond van de (oude) verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening).

1.4. Op 24 oktober 2025 stemden de Bulgaarse overheden in met dit verzoek, dit op grond van artikel 18.1, c) van de Dublin III-verordening.

1.5. De verwerende partij trof op 29 januari 2026 een overdrachtsbesluit (bijlage 26quater).

Dit is de thans betreden akte.

1.6. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 10 februari 2026 met nr. 340 933 werd de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, ingediend tegen de bestreden akte, verworpen.

1.7. Op 16 februari 2026 werd de verzoekende partij op een gedwongen wijze overgedragen aan de Bulgaarse overheden.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel (oud) 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 21 mei 2026 de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd vastgesteld dat wegens het verstrijken van de overdrachtstermijn voorzien in (oud) artikel 29 van de Dublin III-verordening de Belgische autoriteiten verantwoordelijk zijn geworden voor het VIB van de verzoekende partij. De beschikking concludeerde dat het beroep onontvankelijk lijkt bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. De verwerende partij richt op 26 mei 2026 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. De verzoekende partij richt op 5 juni 2026 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de partijen kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig (oud) artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog hun visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de partijen ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in de nota met opmerkingen en het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig (oud) artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

2.3. In het proces-verbaal van terechtzitting van 20 augustus 2026 staat het volgende vermeld:

“De voorzitter verwijst naar de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verwerende partij gaat hiermee niet akkoord. Verzoeker werd immers overgedragen aan Bulgarije op 16 februari 2026 en dus kan België niet verantwoordelijk geacht worden voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker. De voorzitter sluit zich hierbij aan en vraagt aan de verzoekende partij om het belang bij de middelen te actualiseren, vermits de vordering tot schorsing bij UDN die ingediend werd tegen de bestreden beslissing verworpen werd bij arrestnr. 340.933 van 10 februari 2026, verzoeker nadien dus blijkt aan Bulgarije te zijn overgedragen en het annulatieberoep een letterlijke kopie is van het UDN-verzoekschrift. De verzoekende partij stelt dat verzoeker in alle geval het recht heeft op een onderzoek van zijn beroep. Hij heeft dan ook een belang bij de beslechting van huidig beroep en volhardt in de middelen. Hij benadrukt hierbij dat de Dienst Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing een onjuiste beoordeling heeft gemaakt met betrekking tot zijn minderjarigheid. Gevraagd naar het actueel wedervaren van verzoeker in Bulgarije, stelt de verzoekende partij hierover geen inlichtingen te kunnen verschaffen omdat zij geen contact meer heeft met verzoeker. De verwerende partij bevestigt dat verzoekende partij op 16 februari 2026 is overgedragen aan Bulgarije en is van oordeel dat het belang bij het huidig beroep, gelet op de uitvoering van de bestreden beslissing, is teloorgegaan.”

2.4. Uit de documenten die de verwerende partij bij haar verzoek tot horen heeft verstrekt, blijkt dat de verzoekende partij op 16 februari 2026 op een gedwongen wijze werd overgedragen aan de Bulgaarse autoriteiten. Gelet op het voormelde dient de Raad zijn beschikking te verlaten die stelde dat, gelet op de informatie waarover hij beschikt, het beroep onontvankelijk lijkt bij gebrek aan het wettelijk vereiste belang

omdat door het verstrijken van de overdrachtstermijn van zes maanden de verantwoordelijkheid voor de behandeling van het VIB van rechtswege lijkt te zijn overgegaan op de Belgische autoriteiten.

2.5. Aangezien uitvoering werd gegeven aan de bestreden akte, is het van belang zicht te hebben op het actueel wedervaren van de verzoekende partij. Zo valt het niet uit te sluiten dat zij naar een andere Dublin-lidstaat is vertrokken of dat haar reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend. Ter terechtzitting stelt de voor de verzoekende partij optredende advocaat geen contact meer te hebben met haar. Bijgevolg kan de Raad slechts vaststellen dat de verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van het overdrachtsbesluit. Deze beoordeling dringt zich des te meer op gezien het annulatieberoep een letterlijke kopie is van het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en deze vordering tot schorsing werd verworpen, waarbij na onderzoek van de middelen werd vastgesteld dat er geen ernstig middel werd aangevoerd.

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op negenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA,	kamervoorzitter
T. LEYSEN,	griffier
De griffier,	De voorzitter,
T. LEYSEN	M. EKKA